

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLIER, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centiemen.

Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 20 MEI.

In de algemeene beraadslaging over het budget van buitenlandsche zaken heeft de heer Lehardy de Beaulieu den wensch uitgedrukt, dat de toestand van België jegens de vreemde mogendheden wel zou bepaald, en dat de verplichtingen onzer onzijdigheid goed zouden aangeduid worden. Hij vroeg, hoe Engeland er toe gebracht werd in 1870 om te onzer gunste tusschen te komen. Zijns inziens, zou de Belgische onzijdigheid buiten alle gevaar moeten gesteld worden, en dit op bepaalde wijze.

De heer minister van financiën, tijdelijk gelast met het beheer der buitenlandsche zaken, heeft geantwoord dat de tusschenkomst van Engeland in 1870 voor België zeer gelukkig is geweest, en hij deed opmerken dat de eerbied voor onze onzijdigheid in 1870 eeniger wijze voorwaardelijk is geweest, aangezien men ons eerst gevraagd had, of België in staat was zijne grenzen te doen eerbiedigen. Vandaar, zegt spreker, vloeit voor België de noodzakelijkheid voort, in staat te zijn zich tegen alle schending zijner grens te verdedigen.

De heer Lehardy is niet van dat gedacht; hij meent daarentegen, dat wij ons bloot stellen aan gevaren, door eene al te aanzienlijke legermacht te onderhouden, die, op zeker oogenblik, aan de naburige landen, gelijk Holland, argwaan zou kunnen inboezemen — Die laatste bewering is kluchtig!

Op aanvraag van den heer Orts en andere leden der linkerzijde, is het krediet betrekkelijk de legatie bij den H. Stoel, het voorwerp geweest van eene stemming bij namelijken oproep, welke tot uitslag had, dat 51 stemmen er zich voor, en 20 er zich tegen verklaarden.

Kamer.

Zitting van 17 mei.

M. LE HARDY DE BEAULIEU herinnert de Kamer het voorstel, door M. d'Hane-Steenhuysen gedaan, over het onderzoek betrekkelijk de onzijdigheid van België, en zegt dat het allerbelangrijkst zou zijn de dokumenten hiervan openbaar te maken.

M. MALOU antwoordt op hetgeen de vorige redenaar zegt over de tweede der geheime artikels van het verbond van 1831. Volgens deze artikels moesten er zekere versterkingen speciaal bewaard worden, doch men heeft deze artikels nooit aan de Kamer voorgelegd; sedert 1839, heeft er niemand meer van gesproken, en nogtans heeft het onafhankelijk België verscheidene dezer versterkingswerken geslecht. Maar ook hebben latere traktaat het behoud dezer sterkten aan het volle beheer van koning Leopold I, ten duidelijkste onderworpen. Die kwestie heeft dus slechts eene geschiedkundige waarde.

Op het tweede punt der redevoering van M. Le Hardy, antwoordt M. Malou, dat België's onzijdigheid altijd onder voorwaarde geëerbiedigd geweest is, dat wil zeggen, dat men aan hetzelfde gevraagd heeft of het zich in staat kende zijne onzijdigheid te handhaven, waarop het geantwoord heeft, daarvoor in staat te zijn, en de traktaat zijn slechts dezer waarborg komen vernieuwen. Het is dus het recht en den plicht van België, rechmatig en sterk te zijn en zijne grenzen te kunnen verdedigen; dat is het wat alle groote mogendheden steeds erkend hebben.

M. LE HARDY DE BEAULIEU vraagt op nieuw dat men de kwestie onzer wapening, ten opzichte der plichten onzer onzijdigheid, ernstig zou onderzoeken; die wapening kan onze naburen vertrouwen, of gevaarlijk voor hen worden.

De algemeene beraadslaging wordt gesloten. Men gaat over tot de stemming der artikels.

Art. 18, betrekkelijk de Belgische legatie te Rome.

M. ORTS vraagt de naamoproeping over de stemming van dit artikel.

M. DUMORTIER antwoordt hierop, dat in 1839 de gesteltenis dezelfde niet was; toen vroeg spreker die wijziging, uit hoofde van bezuiniging, doch hedendaags bestaat die reden niet meer, en het zou eene laaghartigheid zijn, zulkdanigen smaad aan den ongelukkigen Paus toe te brengen.

M. GUILLERY. Hier dient men niet te weten of de Paus ongelukkig is, en of men hem beleedigt; wij behoeven slechts in te zien of wij ons aan de grondwet gedragen. Wij hebben eenen gezant bij eenen *ex Staat (Sic)*, en dat is onwettelijk. De reden welke M. Dumortier in 1839 opgaf, is dezelfde gebleven, en wat meer is, wij onderhouden betrekkingen met den Paus, en wij hebben er geene met Mexico.

M. ROGIER verklaart voor het budget te zullen stemmen; ik heb, zegt hij, de eenheid van Italië erkend, en toen ik vroeger aan het bewind zijnde, het budget-cijfer betrekkelijk de roomsche legatie stelde, vernietigde die stemming daarom mijne erkenning van Italië niet, zooals M. Orts meende. Indien M. Orts de naamoproeping verlangd, kan dat nogtans niet zijn om mijne inzichten desaangaande te onderzoeken.

M. JOTTRAND. De achtbare grijsaard, die *vrij* en geëerbiedigd in het Vatikaan (sic) leeft, heeft ambassadeurs, een hof, staten en ongelukken gehad. Het is dus voor persoonlijke en niet om politieke redenen, dat men eene legatie bij hem onderhoudt. Het schijnt aan M. Rogier en Dumortier moeilijk te vallen, den Paus zijne ongelukken te doen gevoelen, maar eens dat er een andere Paus zal zijn, zullen wij dat alles moeten veranderen.

M. MALOU. Laat ons de debatten van verleden jaar niet herbeginnen, ik zal u mijne redevoering niet herlezen; doch ik zal u slechts toonen dat er andere dan persoonlijke redenen bestaan, waarom gemelde legatie behouden wordt. Hierover hebben wij diplomatieke en politieke redenen, welke voortspruiten uit de soevereiniteit welke de italiaansche wet aan den Paus toekent, even als de waarborgen en de voorrechten, die aan dezelve gehecht zijn. De minister van Italië heeft duidelijk erkend, dat het recht van ambassadeurs aan het pauselijk hof te hebben, van de soevereiniteit en de onafhankelijkheid van den H. Stoel onafscheidelijk was.

Binnenland.

M. M.-H.-J. Vliegen, kandidaat notaris te Herck-de-Stad, is notaris benoemd in vervanging van M. Hermans, vroeger notaris te Maeseyck. Zijne residentie is te Neeroeteren.

— Men schrijft uit Aalst 16 mei:

Ziehier een voorbeeld, dienstig voor de werklieden die niet tevreden zijn met hetgene zij in hun land winnen en zich naar vreemde streken begeven om meer te verdienen: Zeven of acht inwoners van Erbe, verlieten onlangs deze gemeente, om in de steenbakkerijen van Pruisen te gaan werken, hopende van daar een goed loon te krijgen; maar na eenige dagen aldaar gebleven te hebben, zijn ze verhongerd en vermoeid, naar Erbe teruggekeerd: zij hebben 80 uren wegs te voet afgelegd, en zijn zoornemens in den vreemde geene armoede meer te gaan zoeken.

— Men schrijft uit Charleroi, 16 mei:

Eenige dagen geleden werd de koolmijn *Bois des Vallées*, bijna het tooneel eener vreeselijke ramp. De ophaalbak moest rond 7 ure 's avonds vijftien werklieden boven brengen, toen die op zijnen weg de waterkuip ontmoette, welke op eene hoogte van 280 meters was blijven hangen. De ophaalbak wafte zich met de kuip vast, de werklieden gevoelden den vreeselijken schok en dachten hun laatste uur gekomen, daar elk oogenblik de ketting kon breken en het heele gevaarte naar beneden storten. De toestand was verschrikkelijk, de redding moeilijk, en al de werklieden waren verlamd door vrees en verstijf van het koude water, dat gedurig over hen heenplaste. De kondukteur L. Michaux en een werkman, genaamd A. Mancy, daalden ter redding neder. Zij maakten eerst een staak aan de opening van den put vast en lieten zich toen met eene katrol naar beneden zakken, langs eene koord van 3 centimeters dikte. A. Mancy en Michaux maakten een voor een de 15 werklieden aan het einde der koord vast, die zoo door de buiten den put staande werklieden werden boven gehaald. De laatste was eerst des nachts rond 1 uur uit het gevaar verlost, maar allen verkeerden in een volkomen toestand van uitputting.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Dat het bijgeloof ook in Friesland nog niet geheel is uitgeroeid, kan het volgende bewijzen. Sedert geruimen tijd maakte men de opmerking, dat eene oude vrouw A. vooral op zondag druk bezoek kreeg van ongehuede dames. De geheimhouding der dames betrekkelijk de oorzaak van dat bezoek gaf aanleiding dat er in 't geheim een onderzoek in loco werd ingesteld. Al ras bleek het, dat bedoelde oude vrouw zich ophoudt met waarzeggen en vooral uit de kaart (meestal schoppenbor of klaveras) de toekomst van de jonge dames voorspelt. Vooral beweegt zij zich op het gebied van 't huwelijk, en menig meisje weet! nu reeds, wanneer zij zal trouwen, wie haar man zal worden, hoeveel kinderen zij zal krijgen, enz. Sommige bijgeloovige, niet meer jeugdige dames, die reeds aan 't sluiten van een huwelijk begonnen te twijfelen, krijgen daarvoor weer moed, en menigeen verlaat de woning

der waarzegster met de gedachte: Wat is het vooruitzicht schoon! Deze dagen echter heeft de waarzegster den bal leelijk misgeslagen. Zekere gebuwde vrouw uit L., alles behalve lichtgelovig, wenschte ook gaarne de toekomst te weten. Dadelijk haalde het oude wijfje het kaartspel voor den dag, en niet lang duurde het, of de jonge vrouw werd door haar in kennis gesteld met het schoone vooruitzicht, dat zij binnen kort met eenen rijken persoon zou huwen. Nadat de profetes hare voorspellingen had geëindigd en om de daarvoor gestelde belooning verzocht, kreeg zij een weigerend antwoord, waarop de vrouw verklaarde, dat zij reeds getrouwd was. De profetes ontstak daardoor zoo in woede, dat zij met de tang in de hand tot antwoord gaf: «As je getrouwd bent, dan ben je met den duivel getrouwd,» waarop de werkelijk gebuwde dame met den meesten spoed zich uit de woning verwijderde.

Frankrijk.

Vernieling der grot van Bethleém.

Men schrijft uit Bethleém, dato 30 april, aan den *Univers*:

In den nacht van 25. is eene allerschandelijkste heiligschennis gepleegd in het heiligdom der geboorteplaats van den God-mensch. De Grieken, ten getalle van omtrent 200 zijn gewaarderhand het heiligdom en de kerk van St-Helena binnen gedrongen, hebben de priesters aangevallen, het heiligdom geheel leeg geplunderd, het altaar afgebroken en al de geheiligde overblijfsels meegenomen. Ofschoon er niemand der paters Franciscanen gedood werd, zijn er nogtans 8 gekwetst, waaronder 2 zeer gevaarlijk.

De medewerking der Turken in dit feit, is bewezen. De houding van den franschen konsul te Jerusalem is krachtadig, want door zijne tusschenkomst werden de godsdienstoefeningen dadelijk hernomen. De vertegenwoordigers van Italië, Spanje, Oostenrijk, Engeland en Rusland hebben hevig geprotesteert tegen dezen lasten aanval, en eeuige onder hen hebben aan hun gouvernement protestatiën gevraagd, zonder hierdoor de beschermrechten van Frankrijk te willen beperken.

Zekere klas van jongelingen heeft sedert het begin dezer eeuw verscheidene namen gedragen: Onder het Directoire noemde men ze de *incroyables*; onder het Keizerrijk de *millefleurs*; onder de Restauratie, de *dandys*. Te rekenen van 1830 ziet men de lions opkomen, waarop de *gandins* volgen; weldra worden zij vervangen door de *cols cassés*, die op hunne beurt vervangen worden door de *petits cravés*. Tegenwoordig zijn de *gommeux* in de mode.

Twee te Parijs goed gekende sportsmen, graaf de P... en de heer W. M., hebben eene wedding aangegaan, die in de jaarboeken der rijfhebbijerij zal geboekt blijven. Er is kwestie om eerst aan de poort der tentoonstelling van Weenen te komen, er eene kaart te nemen en terug te keeren naar Parijs. Zij rijden weg op een hunner paarden en keeren weder met een ander, dat zij eerst naar Weenen per spoorweg sturen. Zij moeten natuurlijk onderwege rusten. 't Is dus aan hen om het derwijze aan boord te leggen, dat hunne rust geene schade doet aan de snelheid van hunne vaart. Er zijn aanzienlijke weddingen aangegaan tusschen de leden van den kring dezer heeren. De inzet der beide ruiters bedraagt langs weerskanten 25,000 fr.

Den 1 januari 1869 is te Vincennes eene nationale inschrijving geopend, om op eene plaats der stad een standbeeld aan generaal Daumesnil op te richten. De inhouding van dit standbeeld moet den 26 dezer te Vincennes plaats hebben. De kunstenaar heeft den roemrijken generaal met zijn houten been verbeeld. Generaal Daumesnil werd te Wagram een been afgeschoten door eenen kanonbal. Hij verdedigde het kasteel van Vincennes in 1814 tegen de verbodene troepen. Op de hem gedane op-eischingen antwoordde hij heldhaftig: «Ik zal u de plaats overgeven, wanneer ge mij mijn been zult teruggeven hebben.» Het standbeeld is voor de meierij van Vincennes geplaatst.

In de voorstad St. Maurice bij Rijsel is een schrikkelijk drama gebeurd. Op den hoek der Lafayette en der van Troyenstraat bevindt zich de entrop of wijnen der heeren Descazeaux en Duplouty. Het schijnt dat de zaken der beide deelgenooten niet vooruitgingen; eene likwidatie was noodzakelijk geoordeeld, en zooals het gewoonlijk gebeurt, de twee handelaars geraakten in ruzie. Gisteren morgen om half elf uur, ten huize van den heer Descazeaux, gaf de heer Duplouty, na eenen twist, verscheidene

dolksteken aan zijnen deelgenoot, die bloedend nederstortte. De moordenaar liep naar den zolder, bracht zich vijf dolksteken in den onderbunk toe, en drukte dan met eene laatste inspanning den dolk tot aan het gewest in zijn oor. Dan viel hij door het dakvenster op de straat. Het lijk viel op eene voorbijgaande vrouw, die erg gewond en het rechterbeen gebroken werd. De heer Descazeaux is niet doodelijk gewond en men hoopt hem te redden.

Duitschland.

Voor het gebouw der bloemententoonstelling hebben de Japaneezen te Weenen een beeld van Boudha opgericht, dat geheel uit geknauwd papier vervaardigd verlat is. Het heeft eene hoogte van 75 voet, en het voetstuk beslaat eene oppervlakte van 13 meters. Men roemt bijzonder de hoedanigheid van de Japaneezen als werklieden. Zij werken zoo stil, bedaard en regelmatig, dat men hen bijna niet hoort. Als katten klimmen zij op het dak van hun paviljoen en voegen de latjes en stokken, waaruit het is samengesteld, met bijzondere kunstvaardigheid te zamen. Regelmatig als een uurwerk vallen de hamerslagen, en ieder treft het doel met bewonderenswaardige juistheid. Zij hebben hun paviljoen uit het kostbaarste hout, waarvan in Europa slechts sieraden worden vervaardigd, opgetrokken, en sierlijk en schoon ziet men wat men op platen of op de teekeningen op kistjes, koppen, enz., zoo dikwijls heeft bewonderd. De Japaneezen hebben getoond hoeveel en liefeljk men op eene beperkte ruimte kan tot stand brengen. Door het kleine perk van 't japansche terrein slingert zich een beekje, welks bedding hier en daar nog de hydraulische kalk vertoont waaruit zij is vervaardigd, en waaruit zelfs de groote steenblokken niet ontbreken, die de plaats van eene brug vervullen. Onder de veranda van 't paviljoen, dat de sierlijkste kleurschakeering vertoont, heeft men een schoon uitzicht; op zijde van het gebouw bevindt zich een kleine tuin, met fantastische beelden, en een moerasvogel op eenen poot staande, die veel gelijkt, op ouzen ooievaar. De werken zijn allen met bewonderenswaardige juistheid uitgevoerd.

Italië.

Rome, 18 mei.

De Paus heeft ongeveer 200 personen ontvangen. Hij sprak slechts eenige woorden uit, alvorens zijnen zegen te schenken.

Gisteren avond doorhepen ongeveer 200 man eene straten van Florentië, onder de kreten: «Weg met het ministerie! Weg met de geestelijke verenigingen!» Voor het paleis van den gouverneur ontmoette de benden eenige politie-agenten en koos daarop aanstonds de vlucht.

Brussel, den 16 mei 1873.

De Hollanders zijn onze geburen en onze broeders.

Oproep tot de weldoeners der menschheid.

NEDERLANDSCHE VERENIGING VAN WELDADIGHEID.

GEVESTIGD TE BRUSSEL ONDER DE BESCHERMING VAN Z. M. DEN KONING DER NEDERLANDEN.

Expositie-Tombola (2) ten toon gesteld in het museum van Brussel. — De ondergetekende, willende de verkoop der biljetten voor de bovengemelde tombola begunstigen, lijt ter beschikking der meedoogende personen 5 premien of als volgt: 1° aan de nemers van 5 biljetten (5) eene kosteloze aktie (1) voor de premie (4) van 1875, ten toon gesteld in den tempel der Augustijnen door de Koninklijke maatschappij van menschelevende van Brussel; 2° aan de nemers van 5 biljetten, eene schoone gravuur verbeeldende het gasthuis der blinden te Brussel; 3° aan de nemers van 10 biljetten, twee gravuren verbeeldende de Koninklijke familie van België. — De gravuren, gegeven tot gedachtenis der Nederlandsche Weldadigheid te Brussel, zullen den naam van den inschrijver dragen tot getuigenis van erkentelijkheid voor zijne edelmooigheid. De inschrijvingen moeten kosteloos gezonden worden, vier centiemen erin begrepen voor het verzenden der premien.

Nota. — Wij alle de nummers in den naam des inschrijvers ingeschreven zijn, zullen de voorwerpen door den eenen of anderen nummer gewonnen, naar de personen van binnen- of buitenland gezonden worden die door het lot zullen begunstigd geweest zijn, zullen de lijst der uitgekome nummers ontvangen.

H. LOHMANS,

rue du Commerce, 57, quartier Léopold à Bruxelles.

Lid der Koninkl. Maatschappij van Weldadigheid.

(1) De oprechte waarde eener kosteloze aktie is 7 franken 50 c., aangezien men, om er eene te bekomen, 13 andere aan 50 centiemen moet nemen. De trekking van het eene en het andere zal plaats hebben in de toekomende maand juni.

(2) De voornaamste voorwerpen die de Nederlandsche Tombola versieren zijn schoone en rijke schilderstukken. Z. M. Leopold II, groot liefhebber van deze zaken, heeft, na hetzelve gezien te hebben, duizend biljetten doen nemen.

(3) De prijs van een biljet is éénen frank.

(4) Deze premie bestaat in een schoone schilderstuk, waarde 80 fr.